

Siddhantashikha Upanishad

——
सिद्धान्तशिखोपनिषत्

——
Document Information

Text title : siddhAntashikhopaniShat

File name : siddhAntashikhopaniShat.itx

Category : upanishhat, shiva, upanishad

Location : doc_upanishhat

Proofread by : Kasturi navya sahiti kasturinsahiti at gmail.com

Description-comments : aprakAshitA upaniShadaH

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 28, 2021

sanskritdocuments.org

Siddhantashikha Upanishad

सिद्धान्तशिखोपनिषत्

ॐ अथ भारद्वाजः कुमारं पप्रच्छ । कोऽयं भवादृशानां
परमशिवभक्तानां सिद्धान्तः । कुतः सर्वे न विदन्तीति ।
तद्गुण्यमुवाच स्कन्दः । भारद्वाज शृणु नाम क्वचिद्भदन्ति साम्भं
सर्वदेवप्रकृष्टं शिवं वरोऽयं पक्वचित्ताः शिवस्य प्रसादतो
ज्ञानमात्राद्भिदन्ति ॥

विश्वाधिकं शङ्करं ये प्रमूढा लीनं विष्णोर्भ्रामणो वा वदन्ति ।
न संसारात् प्रमुच्यन्ते कदाचिच्छतैः कर्मैः कोटिभिर्वाऽथदोषैः ॥

यथा राज्ञे कुर्वन्नमात्युबुद्धिं

देही विन्देद्ब्रह्मधमस्माद्धिनष्टम् ।

सत्यादिभूषं शिवमेवं विदानो

विष्णुवादिबुद्ध्या लीयतेऽज्ञानसङ्गात् ॥

मडानग्निः काष्ठमार्द्रं य शुष्कं कृत्वा दलेदीश्वरोत्कृष्टबुद्धिः ।

दलेत् पापान्याशु विज्ञानदात्री न संसारे मज्जते वा कदाचित् ॥

मडादेवे त्रिपुरास्य धारणे भस्मकुण्डने ।

पुण्यलेशविहीनस्य श्रद्धा नैव प्रजायते ॥

पापपूर्णास्य मर्त्यस्य त्रिपुरोद्धूकलने शिवे ।

रुद्राक्षधारणे द्वेषः स्वत युव प्रजायते ॥

जन्मगयनन्तानि विस्तीर्य भूयः शिवप्रसादाद्भूतपुण्यलेशः ।

शिवे भक्तिं प्राप्य तद्भक्तसङ्गान्न संसृतौ धोरदुःखात् प्रमज्जते ॥

योऽज्ञानाद्वा शिवशब्दं गुणानः पापैर्घोरैर्भुञ्जते वा कदाचित् ।

को वा वेत्ता भडिमानं शिवस्य परात् परस्य ज्ञानगुण्यस्य गुण्यम् ।

सद्योजाताद्ब्रह्मात्मणोः सम्भूवुर्वाभदेवात् क्षत्रिया वै विशश्च ।

अधोराश्रूद्रास्तत्पुरुषाश्छिवस्य पञ्चात्मकस्य गणा षशतोऽस्य ॥

आत्माश्रमिवाद्गणवंशजता लिङ्गाङ्गसङ्गभ्रतत्र जन्मान्तदीक्षा ।
 यथा गङ्गा शिवसङ्गात्तथैव न सूतकं वा नाप्यशुचित्वमेषाम् ॥
 गच्छास्तिष्ठन्निमिषन्नुन्मिषन् वा स्वपञ्चाग्रात्स्विङ्गघाश्री शुचिः स्यात् ।
 भुञ्जन् मूत्राद्युत्सृजन् वा कदाचिन्न तत्रोच्छिष्टं भजते शुद्धदेही ॥
 शीर्षे कण्ठे वक्षसि कक्षदेशे नाभौ उस्ते सर्वदा प्राणलिङ्गम् ।
 धार्यं यथासंप्रदायं परस्ताद्गुरोर्विदित्वा वृद्धये मुष्यमुक्तम् ॥
 स्नानं कृत्वा शिवतीर्थे यं देहं सर्वं भस्मोद्भूलनात् पावयित्वा ।
 त्रिपुण्ड्रं धार्यं भर्त्सनात् पातकौघगिरेर्भस्म प्राडुरत्यर्थमेतत् ॥
 स्नानं त्रिपुण्ड्रस्य शिरोललाटवक्षःस्कन्धमण्डिबन्धेषु कूर्पे ।
 नाभिप्रदेशे पार्श्वयोर्गण्डदेशे गुदप्रदेशे गुल्फयोश्च क्रमात् स्यात् ॥
 वह्नित्रयं तस्य जगत्त्रयं यद्गुणत्रयं तस्य शक्तित्रयं स्यात् ।
 धृतं त्रिपुण्ड्रं यदि कोऽपि दैवात् तद्दृष्ट्वान्यः पातकौघाद्विमुक्तः ॥
 निमीलिताक्षस्य पुरत्रयाणि
 दग्धाः शम्भोर्नयनेभ्योऽथ ये तु ।
 जाता रुद्राक्षा जलभिन्धवोऽस्य
 सधोजातादीन् पञ्च वङ्त्राणि विन्धात् ॥
 द्वात्रिंशद्गुद्राक्षाः कण्ठमालाप्रयुक्ताः
 शिष्यायामेको द्वियत्वारिंशदुक्ताः ।
 शिरोधार्याः कर्णयोर्द्वादशाऽथ
 शतत्रयं तूपवीतं च बाह्वोः ॥
 द्वात्रिंशदुक्ता मण्डिबन्धयोश्च यतुर्विंशः शतमष्टौ जपार्थम् ।
 पुरा लीनाः सृष्टिकालाच्छिवस्य पञ्चाक्षरे मन्त्रवर्ये समस्ताः ।
 भूतानि पञ्च वेदा आगमाश्च शिवाल्लब्धोऽभून्मन्त्रवर्या विधात्रा ॥
 दैहिनो देहमायान्ति न यावन्मन्त्रनायकः ।
 तावत्पापानि गर्जन्ति सत्यं सत्यं पुनः पुनः ॥
 योऽयं नकारः सोऽयमकारः स सधोजातो भूरूवेदः सम्पुटमुच्यते ।
 योऽयं मकारः सोऽयमुकारः स वामदेव आपो यजुर्वेदो वङ्त्रमुच्यते ।
 योऽयं शिकारः सोऽयं मकारः स घोरः स वायुः सामवेदो गुण उच्यते ।
 योऽयं वकारः सोऽयं नादः स तत्पुरुषः स

तेजोऽथर्ववेदोऽधोरमुच्यते ।

योऽयं यकारः तद्विदं समस्तमोमिति निर्विशोप्राणवः स सर्वोत्तम
 षशान आकाश आगमो लिङ्गमुच्यते । षथ्येतत्तत्त्वं यो विजानाति स नित्यं
 शुद्धबुद्धपरमानन्दपरमशिवस्वरूपः ॥

पुरा देवाः पशुपाशाद्धिमुक्ताः शिवं पूजयैव उरिपद्माद्योऽपि ।
 औन्द्रनीलं पूजितं विष्णुनासीत्स्विङ्गं वैदूर्यं विधिना पद्मरागम् ॥

शङ्केण उभं यक्षराजेन विश्वेदेवै रौप्य वसुभिः कांस्यकं य ।
 यद्भरुकूटं वायुना पार्थिवं तदग्निभ्यामासीत् स्फुटिकं पाशिनाथ ॥

आदित्यैस्ताम्रं मौक्तिकं देवतैस्तैरनन्ताद्यैः इण्डिभिश्च प्रवालम् ।
 दैत्यैर्जालं राक्षसैश्च त्रिलोडं गणैः शैलं सैकतं मातृकाभिः ॥

दाउद्भवं निरृतिना यमेन सुपूजयमासीन्भारकतं य रुद्रैः ।
 सुभस्मरूपं सूक्ष्मरूपं य लक्ष्म्या शैलान्येव मुनयो भेजिरेऽथ ॥

सरस्वती रत्नरूपं य दुर्गा उभं लिङ्गं पूजयामास भक्त्या ।
 जलैरुष्णैः शीतलैर्वा कदाचिदज्ञानाद्वा पतितैः पत्रपुष्पैः ।
 तुष्टो यच्छेद्वाग्धितार्थं मलेशः किं दुर्मलं शवभक्तस्य लोके ॥

अत्यल्पमपि नैवेद्यं कृतं वा जलमेव वा ।
 तदेव प्राशयित्वाथ ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥

किमन्यैर्धार्मिकैर्मस्मिन् शुद्धपुण्ड्रे स्थिते
 किमन्यैर्मन्त्रवर्येऽथ मन्त्रैः ।

शिवे स्थिते सर्वदेवाधिराजे भारद्वाज निर्जरैः किं तथाऽन्यैः ॥

सिद्धान्तोऽयं निश्चितोऽस्माभिरेष भारद्वाज गुह्यमेतन्न वाच्यम् ।
 सदा प्रशान्ताय न नास्तिकाय परीक्ष्याथ ब्रूहि सर्वार्थवेत्त्रे ॥

षथ्याड भगवान् स्कन्दः । तामेनां सिद्धान्तशिखां प्रातरधीयानो
 रात्रिकृतं पापं नाशयति । सायमधीयानोऽह्निकृतं पापं नाशयति ।
 सार्वकालं प्रयुञ्जानः पापैरपापो भवतीति विज्ञायते ।
 षति वेदवचनं भवति । षति वेदवचनं भवति । ॐ सत्यमित्युपनिषत् ॥

(शैव-उपनिषदः)

षति सिद्धान्तशिखोपनिषत् समाप्ता ।

Proofread by Kasturi navya sahiti

——
Siddhantashikha Upanishad

pdf was typeset on August 28, 2021

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

